

100 שנה להולדתה של אומה יעקב ז"ל.

עם בוא העת ו"השקדיה פורחת" חל יום הולדתה של האומה שלצד גב' גרטה יעקב ב 11 בפברואר.

אבר עוקבים אחרי " יובלותיה" בעזרת כרטסת המעקב של "יומן הקבוצה". הדבר מתאפשר עקב עבודתה הברוכה והקפדניות של גב' בהס, אשר מצלת ומשלימה עד היום את המפתח המפורט של "יומן הקבוצה".

ביומן מס' 118 מי'ט בשבט, תשט"ו 11.2.1955

מתבוסס בדף הראשון עיטורו של מיכאל יעקב, הנכד. אגול של ענפים מקיף את 75 השנים. מתחום זוג גרביים מפורסק. ציור זה מרחף על הגג של "בית אומה", שלתוכו צועדים ילדים חוגגים עמוטי זרי פרחים. שם בין יותר הברכות כ רב : היום יום הולדתה ה 75 של גב' יעקב שלצד. יום הולדתה חג לכולנו, הרי היא

עברה את כל לבטי ההאחזות במקום, וזה שנים רבות - מאז בואה אלינו כאמנו הראשונה - מסמלת היא עבורנו את האם במשק.

מי לא היה אורחה בצריפה הצנוע - הצריף הראשון שהוקם בנקודה - מי לא היה יושב בחדרה, מספר, משוחח, קורא ומקבל ספל קפה חם, מי לא היה מקבל מטבח בקביעות את הגרביים לשבת ! כולנו ראינו ורואים אותה כל השנים, עסוקה וצנועה, עוברה ודואגת - אם לכולנו, אמא בקבוצה, אומה יעקב לילדינו ובעלת בית להורינו אשר הצטרפו אלינו במרוצת השנים.

ברכותינו הלבניות לך, גב' יעקב היקרה, וכל טוב ליום הולדתך - "עד 1120. החברים והילדים.

לאחר דברי הברכה של "ההוריט" גם "דיווח" מאלף על מעשיה של אומה יעקב - בשיחה עם "עתונאי" אשר התעניין במאורע.

ביומן החגיגי, אשר הוציא אתר מניב ליובל ה 20 להתישבות הוא ראיין את אומה יעקב - לפניכם דבריה דאז. (יומן מס' 293 - - 10.9.1958) :

" אומה יעקב מספרת... "

הגעתי ל"מעין" בדיוק שנתיים לאחר יום ההתישבות, ב 30 באוגוסט 1940. כאשר היא ישבה עדיין למטה בצריפים ובאהלים. אמנם הכל היה שם פרימיטיבי מאד אך כבר בימים הראשונים הרגשתי את עצמי ממש בבית. כולם דאגו לי, שאלו לשלומי וכמו במשפחה גדולה חשתי שהנני אחת מהמשפחה הזאת. החברים עבדו קשה והיו להם לא מעט צרות - בטחונות, כלכליות, בריאותיות. ולכן מובן היה רצוני להשתתף אתם לפחות במשהו בעבודתם. לפעמים עזרתי במטבח, עד שיום אחד זמן קצר אחרי בואי, שאלה אותי אחת החברות, אם יכולתי לתקן יום יום כמה גרביים. מה רב ומהובי, כאשר התברר לי שרוב הגרביים במסרו להברים בלתי מתוקנים כי - כך אמרו לי - "אם אין כוחות עבודה צריכים ללבש גרביים כאלה!" בצורה זאת בכנסתי לעבודה שאני עוסקת בה עד היום - אך בימים ההם לא היתה עוד מכונה ובכלל אין להשרות את הנאי העבודה של אז לנוחיות הרבה היום. המשך מעבר לדף...

שנה אחרי כן עברה הקבוצה לגבעה וכמו כן בזמן הראשון גרו כולם רק באוהלים, אפילו אחלים בלתי מסודרים בלי רצפה. והנה, חכתה לי הפתעה נעימה: מצאתי צריף קטן ובחמד, בעל חדר אחד וכולו בשבילי. גרתי בצריף זה 8 שנים, ולא אשכח אף פעם את כל הזמנים היפים ההם. עט כל הפרימיטיביות, עם כל הפשטות, כאשר אפילו ברז מים היה רחוק (לא לדבר על שרותים ממש!), הייתי מאושרת מאד שם. תמיד אזכור את הפגישות על כוס קפה בשבת אחרי הצהריים, כאשר לא היה חבר כמעט שלא בקר אצלי ושנהן שוחחנו על דא ועל הא, על הנעשה בעולם ובקבוצתנו. זוכרת אני יום אחד, כאשר נכנס אל חדרי חבר המזכירות (אנדהם גונדרמן) בכדי לבשר לי שהוולט להעניק לי דמי כיס של 10 גרוש בחודש! בו, באמת, מה עוד היה חסר לי? בעד גרוש אחד יכולתי לקנות שקית שלמה של סוכריות בשביל הילדים שלנו! זכרון אחר מאותם הימים הוא היום כאשר החליטו פתאום לצפות את קירות צריפי בלבידים (דיקטים). אמנם לפני כן, בחורף, חדר הגשם לא רק דרך החלונות אלא גם בעד הקירות, אבל מי צפה בכלל למותרות כאלו? הפרידה מצריף זה כאשר נכנסתי לבית אבן ממש, הייתה קשה מאד.

המצב השתנה מאד החל מ-1945, כאשר החלו להגיע עוד הורים ונוצר כעין חוג הורים אשר יחסיו ההדדיים היו תמיד טובים מאד, והתהוותה חנות הורים נעימה. לעתים קרובות נפגשנו ונפגשים עדיין לפעולות חברתיות וגם פעולות תרבותיות בשפתנו.

בסיום ברצוני לציין שמצאתי כאן בית במלוא מובן המילה, ובהזדמנות זו ברצוני להודות לקבוצה ולכל חבריה על היחס שתמיד הראו לי באופן אישי ולכל ההורים החיים אתנו פה.

ג. יעקב.

ליום הולדתה ה 80 ב 11.2.1960 - יומן מס' 367 הוציא אנדהם גונדרמן - דר חוברת חגיגית נעפה הגרמנית לכבודה - בפרוזה ולפיוט בצורה מלבנת.

ביומן מס' 855 - בז' באדר תש"ל - 13.2.1970 אנו מוצאים: "תודתנו בתובה לאומה יעקב, אשר במלאת לה 90 שנים בטעה 100 עצים על שם קבוצתנו".

כעבור 5 שנים ביומן מס' 1096 - ב 14.2.1975 לפנינו דף מלא ברכות:

ליד גביע יין מצוייר ברכת "כה לחי" לאומה יעקב בת ה 95

לאומה בייגנסקי בת ה 80

וזאת ליד ברכות לרחלי ולדורון לבשואיהם לבתיה, דבי וסיוון - ברכות להולדת רועי, לבמרוד ולגיא - לבר מצווה, ועוד.....

במלאת לאומה יעקב 96 - ביומן 1142 ב 13.2.1976 - אנו מוצאים את ברכתה

האהובה עליה: "NUR GESUND" בתרגום: "העיקר להיות בריא!"

דמותה חיה אתנו והשראת רוחה עמנו. — יהי זכרה ברוך.

הארכיון.